

af ikke-selvstyrende områder var ikke alene en fare for de omkringliggende lande, men betød tillige en udskydelse af de berørte koloniområders opnåelse af selvstændighed, også fordi deres økonomi ville blive baseret på indtægterne fra baseaktiviteterne, hvilket forhindrede en harmonisk økonomisk udvikling.

II. Resolutionen.

Koloniudvalgets formand, Tanzanias ambassadør, introducerede i 4. udvalg på en række afro-asiatiske landes vegne et resolutionsforslag omfattende Amerikansk Samoa, Antigua, Bahamaerne, Bermuda, de britiske Jomfruer, Caymanøerne, Cocos (Keeling)-øerne, Dominica, Gilbert- og Ellice-øerne, Grenada, Guam, Mauritius, Montserrat, Ny Hebriderne, Niue, Pitcairn, St. Helena, St. Kitts-Nevis-Anguilla, St. Lucia, St. Vincent, Seychellerne, Salomonøerne, Swaziland, Tokelau-øerne, Turks- og Caicos-øerne og de amerikanske Jomfruer.

Resolutionsforslaget bemærker sig en afgørelse af koloniudvalget, hvorefter kolonideklarationen finder anvendelse på de nævnte områder, og opfordrer de administrerende magter til straks at gennemføre de relevante generalforsamlingsresolutioner. Det „erindrer påny“ om, at ethvert forsøg på hel eller delvis opløsning af et koloniområdes nationale enhed og territoriale integritet samt oprettelsen af militærbase i koloniområder er uforenelig med formålene og principperne i FN-pagten og kolonideklarationen. De administrerende magter opfordres til at modtage besøgsmissioner i områderne, og det besluttet, at FN skal yde vedkommende befolkninger al mulig hjælp i deres bestræbelser for frit at kunne afgøre deres egen fremtidige status. Koloniudvalget anmodes om fortsat at have opmærksomheden specielt henledt på de pågældende områder og om at rapportere til 23. generalforsamling om resolutionens gennemførelse.

Dette resolutionsforslag blev vedtaget af 4. udvalg med 72 stemmer for og ingen imod, medens 26 afstod.

USA, der afstod, fremhævede i en stemme- forklaring, at der ikke var nogen bestemmelse i FNs pagt, der forbød oprettelsen af militære installationer i ikke-selvstyrende

områder. Philippinerne, Tyrkiet og Malaysia, der havde stemt for resolutionen, tog i stemmeforklaringer afstand fra resolutionens omtale af militære baser.

Plenarforsamlingen vedtog den 19. december 4. udvalgs resolution (res. 2357) med 86 stemmer for og ingen imod, medens 27 afstod (vestlige lande, herunder alle de nordiske, samt Barbados, Republikken Kina, Costa Rica, Guyana, Jamaica, Japan, Malawi, Maldiverne og Trinidad og Tobago). Ved en delafstemning om paragraf 4 (der bl. a. omhandler oprettelsen af militærbase i koloniområderne) blev denne vedtaget med 78 stemmer for og 16 imod, medens 16 afstod.

4. udvalgs beretning: A/7013.

Særlige uddannelses- og undervisningsprogrammer for Sydvestafrika.

Særligt uddannelsesprogram for områder under portugisisk administration.

Sammenlægning af uddannelsesprogrammerne for Sydvestafrika, for områderne under portugisisk administration samt for sydafrikanere.

(Dagsordenens punkter 65, 67 og 68).

4. udvalg besluttede på sit møde den 31. oktober at behandle ovennævnte dagsordenpunkter under ét. Der forelå for udvalget beretninger fra generalsekretæren om alle tre spørgsmål. Det fremgik af beretningerne, at der under FNs specielle træningsprogram i efteråret 1967 i alt var uddelt 138 stipendier til folk fra de portugisiske kolonier og 11 til sydvestafrikanere. Fordelingen af stipendier på de to områder må ses på baggrund af, at de portugisiske kolonier i Afrika har en befolkning på over 12 millioner, medens Sydvestafrika kun har en befolkning på lidt over 1/2 million. I forbindelse med administrationen af programmerne var sekretariatet blevet opmærksom på følgende problemer: Mangelen af et solidt finansieringsgrundlag for programmerne, vanskelighederne ved den rette placering af stipendiaterne, spørgsmålet om stipendiaternes legale status og om udstedelse af rejsedokumenter til dem samt problemer ved beskæftigelse af stipendiaterne efter endt uddannelse, dels fordi de i mangel af en på-